

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра романо-германської філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали
IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми сучасної іноземної філології»
17 квітня 2016

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра романо-германської філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали

IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми сучасної іноземної філології»

Рівне – 2016

ББК 80
Ф 54
УДК 80

Філологічні витоки: Матеріали IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми сучасної іноземної філології» (17 квітня 2016 р.). – Рівне: РДГУ, 2016. – 244 с.

Редакційна колегія:

Михальчук Н.О., доктор психологічних наук, завідувач кафедри практики англійської мови, РДГУ;

Мартинюк А.П., кандидат педагогічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов, ЛНТУ;

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Рецензент:

Воробйова Л.М., кандидат філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та славістики РДГУ.

Упорядник випуску:

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Дослідження на лінгвістичному рівні показали, що характерними лексичними засоби, які реалізують мовні настанови рекламного тексту є використання таких лінгвальних компонентів, які забезпечують компактність вираження декількох суттєвих ознак в одній мовній одиниці, переважне вживання стилістично нейтральної, розмовної лексики, а також експресивних лексичних одиниць [3]. Серед вербальних засобів вираження прагматичної інформації виділяють запозичення – вони визначають важливі і специфічні елементи комунікації, створюють умови оптимального сприйняття тексту. Вживання лексичного запозичення може свідчити про бажання адресанта показати себе освіченим і не відставати від моди. Англomовне запозичення «for men» зустрічається в рекламі засобу для гоління Nivea: «*Nivea for men. Pour être bien dans sa peau d'homme. Baume après rasage. Nivea for men*» [6]. Визначальною рисою рекламних текстів є використання неологізмів, які утворені шляхом зміни голосного, додаванням приголосної або з'єднанням двох слів. Такі новоутворення привертають до себе увагу: «*Jex, c'est jextraordinaire*» (реклама миючого засобу Jex) [5]. Часто такі неологізми виступають у ролі назви товару, що рекламується.

Таким чином, аналіз лінгвістичних аспектів вивчення рекламного тексту дає підстави стверджувати, що сучасна реклама є багатоаспектним явищем мови, яке характеризується комплексним використанням мовних засобів. Рекламний текст є об'єктом вивчення з погляду лінгвістики як феномен, що впливає на мовне середовище сучасної людини та мовну картину світу. Спрямованість рекламного тексту визначає вибір лексики, вживання стилістичних прийомів, приказок і кліше. Різноманітні мовні засоби можуть бути використані для виконання функції впливу й досягнення бажаного ефекту рекламним текстом. Більше того, текст реклами є прагматично визначеним і спрямованим. Прагматичний аспект рекламного тексту представляє собою взаємозв'язок комунікативних і впливаючих функцій тексту.

ЛІТЕРАТУРА

1. Балабанова И.Я. Семантика и прагматика рекламного дискурса на материале французского и русского языков: дис. канд. фил. наук: 10.02.20 / И.Я.Балабанова. – Казань, 2004. – 198 с.
2. Гальперин И.Р. Текст как объект лингвистического исследования / И.Р.Гальперин. – М.: Наука, 1981. – 144 с.
3. Зелінська О.І. Лінгвальна характеристика українського рекламного тексту: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: 10.02.01. «Українська мова» / О.І.Зелінська. – Харків, 2002. – 17 с.
4. Шарков Ф.И. Основы теории коммуникации / Ф.И.Шарков // Теория коммуникации. – К., 2009. – 591 с.
5. Le Point.fr magazine [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lepoint.fr/>.
6. Le Figaro.fr magazine [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lefigaro.fr/>.

Науковий керівник: канд. пед. н., доц. кафедри практики німецької та французької мов РДГУ Палій В.П.

Глабець М. Ю.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ ІНТЕНЦІЇ У КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІЙ ЛІНГВІСТИЧНІЙ ПАРАДИГМІ

Нині в лінгвістиці велика увага приділяється комунікативно-прагматичному аспекту мовлення, а саме, проблемам взаємодії комунікативно-цільових характеристик мовленнєвого акту і використовуваних при цьому мовних засобів, які сприяють, або навпаки, перешкоджають

досягненню відповідних комунікативних цілей. Дані проблеми лежать на межі декількох філологічних дисциплін (теорії комунікації, психолінгвістики, соціолінгвістики, теорії мовленнєвих актів та інших). При цьому аналізується процес породження висловлювання, його комунікативні види та організація висловлювання в мовленні та тексті (В.Костомаров, О.Леонт'єв, І.Сусов). Крім того, опрацьовуються концепції використання мови у буденній мовній практиці і формуються правила мовної поведінки (Г.Грайс, Дж.Ліч, Й.Стернін, Н.Формановська), розробляються комунікативні стратегії і тактики мовної поведінки (О.Іссерс, Є.Клюєв, К.Попова).

В нашій роботі буде здійснено спробу проаналізувати поняття *інтенції* як важливого компонента мовленнєвої діяльності, який може впливати на успішність чи неуспішність комунікації, а також ефективну реалізацію практичних цілей учасників спілкування [11, 85].

Дослідженням інтенції в процесі організації мовленнєвої діяльності займалось чимало вітчизняних та іноземних лінгвістів (Н.Арутюнова, О.Ахманова, В.Дем'янков, І.Зимня, Г.Матвєєва, О.Падучева, Г.Почепцов і Г.Почепцов молодший, Л.Семененко, Й.Стернін, Т. ван Дейк, Дж.Остін, Дж.Серль та ін.). Значна кількість робіт в даній галузі належить соціологам і психологам (Е.Берн, Г.Врігт, Л.Виготський, Т.Дрізде, О.Леонт'єв та ін.). Однак залишається недослідженим коло питань, пов'язаних з проведенням детального аналізу поняття «комунікативно-прагматичні інтенції», їх типології та мовних маркерів їх реалізації.

Будь-яка окремо взята мовленнєва дія в комунікації використовується з метою виконання конкретного комунікативного наміру, але не завжди супроводжується мовними засобами, тому в нашій роботі ми спробували розмежувати явні та приховані інтенції, в зв'язку з чим виявляються лінгвістичні маркери вираження різних видів інтенцій на прикладах висловлювань, що мали місце в діалогічному спілкуванні [10].

Отже, метою статті є аналіз існуючих на даний час підходів до розуміння інтенції, релевантних їй категорій.

Розгляд проблеми в цілому пов'язаний із конкретними практичними та науковими завданнями, серед яких виокремлюємо такі:

1. Розглянути та дослідити явище інтенції, виявити її основні параметри.
2. Встановити межу між комунікативною інтенцією та суміжними явищами комунікативної реальності.

З метою реалізації завдань були визначені основні підходи до розуміння поняття «комунікативна інтенція».

Загальновідомо, що інтенціональність є фундаментальною рисою мовлення. Комунікативна інтенція містить конкретну мету висловлювання, яка увиразнює потреби та мотиви мовця. Вона мотивує мовленнєвий акт, лежить в його основі, втілюється в інтенціональному смислі, який має різні способи мовного вираження у висловлюваннях.

В фокусі уваги опинились також типові риси інтенціональної установки мовця та її місце в процесі продукування висловлювання, структурна організація різноманітних видів інтенцій.

Так, С.Мощева в своїх основних працях розглядає та досліджує феномен інтенції та інтенціональності, зокрема в політичному дискурсі та рекламних текстах. Крім того, автор аналізує сутність цих понять з точки зору різних науковців (Дж.Остіна, Дж.Серля та ін.) [10].

Леон Іванов обґрунтував своє бачення терміну «інтенція», спираючись на дослідження філософів, психологів та відомих лінгвістів.

Особливу увагу дослідженню інтенції та мовних засобів її реалізації приділили такі автори, як І.Кобзоєва, В.Дем'янков в своєму підручнику «Новое в зарубежной лингвистике». До збірки були включені також праці Дж.Остіна, Дж.Серля, які проаналізували таке явище, як теорія мовленнєвих актів, класифікували можливі мовленнєві акти, встановили їх відношення до учасників спілкування [3, 65].

Дослідивши наукові джерела, ми можемо дійти висновку, що поняття «інтенція» та її класифікація до цих пір не мають одностайного визначення.

Термін *інтенція* ввели в сучасну лінгвістику послідовники Дж.Остіна, одного з творців теорії мовленнєвих актів. Найбільш поширеним вважається її розуміння, як комунікативного наміру мовця.

В існуючих визначеннях інтенції акцентуються її різні аспекти. За визначенням логіка Г.П.Грайса, інтенція є наміром повідомити щось, передати в висловлюванні певне суб'єктивне значення. Це суб'єктивне значення зводиться до поняття, що виражається дієсловом *мати на увазі* в контексті *А має на увазі щось, кажучи х*.

О.Ахманова наводить визначення, згідно з яким інтенція розуміється як потенційний або віртуальний зміст висловлювання. У цьому визначенні інтенція протиставляється актуальному або висловленому змісту. У психології мовлення інтенція розуміється як перший етап породження висловлювання (О.Леонтьєв, О.Шахнарович). За нею слідує мотив, внутрішнє промовляння і реалізація.

За тлумаченням Я.Хоффманової інтенція ототожнюється з метою висловлювання. Якщо слідувати класифікації висловлювань за їх спільною метою, кожен з таких цілей можна співвіднести з узагальненою інтенцією мовця: повідомити, довідатися про будь-що, або спонукати до чогось. Однак, слід зазначити, що дослідники зазвичай не обмежуються таким абстрактним розумінням інтенції. Вони детально аналізують комунікативні інтенції, які виокремлюють в діалогах, і на їх основі намагаються скласти універсальний каталог комунікативних інтенцій, придатний для багатьох, якщо не для всіх сучасних мов [7, 96].

Варто зазначити, що комунікативна інтенція (комунікативний намір) співвідноситься з виразом різних інтенціональних станів свідомості і, внаслідок цього, парадоксальним чином охоплює більш широке коло явищ, ніж вираження наміру (інтенції) в психологічному сенсі - як одного з таких інтенціональних станів.

Так, Дж.Серль, слідуючи філософській традиції, розуміє під інтенціональними станами широкий спектр ментальних станів, пов'язаних із спрямованістю свідомості на зовнішній світ, а не на самого себе. Дж.Серль розмежовує інтенцію та інтенціональність, та зазначає: «Намір зробити щось є лише однією з форм інтенціональності поряд з вірою, надією, страхом, бажанням і т. ін.» [6, 106]. Дане розмежування Дж.Серль реалізує в своїй класифікації ілокутивних актів: «Намір об'єднує обіцянки, клятви, загрози і запоруки. Бажання чи потреба охоплює прохання, накази, команди, благання, клопотання, прохання і вмовляння». Проте, всі відповідні дієслова, такі як: *обіцяти, клястися, погрозувати, ручатися, так і просити, наказувати, клопотати* і т.ін. – можуть, поряд з позначенням мовного акту, називати комунікативну інтенцію мовця [6, 117].

Для найменування інтенцій можуть використовуватися не лише дієслова (перш за все, дієслова мовленнєвих дій), але й іменники ідентифікації (*Це Віктор?*), заперечення (*Ні, це не Віктор*), вітання (*Добрий вечір*), часу (*Коли ви прийдете?*), відмови, спроби, примусу, пропозиції та ін. [9, 204].

Якщо інтенція як акт спрямованості свідомості не призначена мовцем для мовного вираження, вона не є комунікативною інтенцією і, відповідно, предметом лінгвістичного аналізу. Однак, це не означає, що виражена комунікативна інтенція обов'язково повинна збігатися з дійсною інтенцією мовця, або що мовець завжди прагне до того, щоб слухач розпізнав його дійсну інтенцію. У випадках комунікативних невдач або свідомого введення слухача в оману часто має місце розбіжність дійсної інтенції мовця і комунікативної інтенції, що реалізується мовцем у висловлюванні для розпізнавання її слухачем [8, 44].

До числа прикладів Дж.Остіна, що відносяться до розбіжності явних і прихованих інтенцій або нещирості, відносяться, зокрема, такі: «*Я вітаю вас – в устах людини, яка відчуває зовсім не задоволення, а радше навіть досаду; Я співчую вам – в устах людини, не відчувається ніякого співчуття; Я вам раджу ... – в устах людини, яка не вважає, що виконання поради принесе найкращі плоди*» і т.ін. [2, 56].

На основі узагальнення «елементарних» інтенцій, що реалізуються в окремих мовних актах, можливе виокремлення узагальнених системно-мовних інтенціональних утворень – інтенціональних полів. Ці інтенціональні поля об'єднують засоби, що використовуються мовою

для вираження певної інтенції. Йдеться також про інтенціональність або неінтенціональність «будівельних» граматичних засобів мови в сенсі їх участі або неучасті в реалізації намірів мовця [5, 31].

Варто зазначити, що поряд з інтенцією окремого висловлювання ведуться дослідження інтенції цілого тексту (інтенціональний аналіз тексту). Підкреслюється, зокрема, текстоутворююча функція інтенції і можливість класифікації текстів за переважаючою інтенцією, за визначеністю/ невизначеністю, явністю/прихованістю інтенції в тексті і т.ін.

Дані дослідження, крім теорії мовленнєвих актів, спираються і на більш ранню вітчизняну традицію – вчення В.Виноградова про образ автора і вчення К.А.Сюннеберга про ораторський намір. У першому підкреслюється співвідношення цільової установки і змісту тексту з мовними засобами, використаними для вираження думок. У другому пропонується детальна класифікація «видів мовлення» з установкою на намір мовця в порядку зростання інтенсивності вольового початку [3, 59].

У числі останніх розробок в межах даного напрямку – методика Інтент-аналізу політичних текстів Т.Ушакової, Н.Павлової та інших.

Важливим є той факт, що дослідження комунікативних інтенцій має прикладне значення в навчанні іноземних мов, перекладацької діяльності і при розв'язанні завдань з моделювання людського інтелекту [1, 37].

Таким чином, в нашому дослідженні ми виходимо з таких визначень: інтенціональність є основоположною стороною мовного механізму та мовлення; комунікативна інтенція презентує конкретну мету висловлювання, що відображає потреби та мотиви мовця, мотивує мовленнєвий акт, лежить в його основі, втілюється в інтенціональному сенсі, який має різноманітні способи мовного вираження у висловлюваннях.

Дослідивши наукові праці лінгвістів ми дійшли висновку, що розгляд інтенцій з точки зору їх поділу на явні та приховані є недостатньо дослідженим, тому саме це питання лягло в основу нашої пошукової роботи під назвою «Засоби актуалізації прагматичних інтенцій адресанта в англійському та українському політичних дискурсах», де найбільша увага буде приділена саме явним та прихованим інтенціям в політичному контексті.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бондарко А.В. К проблеме интенциональности в грамматике / А.В.Бондарко. // Вопросы языкознания. – 1994. – №2. – С. 29-43.
2. Валгина Н.С. Теория текста / Н.С.Валгина. – Москва: Логос, 2003. – 280 с.
3. Городецкий Б.Ю. Новое в зарубежной лингвистике / Б.Ю.Городецкий. – Москва: «Прогресс», 1986. – 340 с.
4. Падучева Е.В. Высказывание и его соотносительность с действительностью / Е.В.Падучева. – Москва: Наука, 1985. – 272 с.
5. Сёрль Дж. Природа интенциональных состояний: Пер. с англ. / Сост. и предисл. В.В.Петрова; Общ. ред. Д.П.Горского и В.В.Петрова. – М.; Прогресс, 1987. – С. 96-126.
6. Сусов И.П. Лингвистическая прагматика / И.П.Сусов. – Москва: Восток-Запад, 2006. – 200 с.
7. Ушакова Т.Н. Интент-анализ политических текстов / Т.Н.Ушакова, В.А.Цепцов // Психологический журнал. – 1998. – №4. – С. 98-109.
8. Шейгал Е.И. Семиотика политического дискурса / Е.И.Шейгал. – Москва: Гнозис, 2004. – 326 с.
9. Юдина Т.В. Теория общественно-политической речи / Т.В.Юдина. – Москва: Изд-во Моск. ун-та, 2001. – 160 с.
10. Мощева С.В. Интенциональность как базовый механизм речевой деятельности [Электронный ресурс] / С.В.Мощева. – Режим доступа: file:///C:/Users/User/Desktop/Svetlana_Vasiljevna_Moshcheva_%C5%A1t%C3%BAdia%20(3).pdf.

Науковий керівник: канд. пс. н., доц. кафедри практики англійської мови РДГУ Верьовкіна О.Є.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ФОНЕТИЧНА, ЛЕКСИЧНА ТА ГРАМАТИЧНА СИСТЕМИ МОВИ І МЕТОДИ ЇХ ДОСЛІДЖЕНЬ.....	4
<u>Андрейко М.А.</u> КЕПКУВАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ВЕРБАЛЬНОЇ АГРЕСІЇ В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	4
<u>Андрощук І.П.</u> СТИЛИСТИЧЕСКОЕ ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПРЕЦЕДЕНТНЫХ ВЫСКАЗЫВАНИЙ В ЗАГОЛОВКАХ ГАЗЕТНЫХ ТЕКСТОВ.....	7
<u>Васькіна Ю.В.</u> МЕТОДИ ДЕРИВАЦІЇ В АНГЛІЙСЬКІЙ АНТРОПОНІМЦІ.....	10
<u>Гембік Н.М.</u> ПРОБЛЕМА АКТУАЛІЗАЦІЇ МОВНИХ ЗАСОБІВ ФРАНЦУЗЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ	13
<u>Глабець М.Ю.</u> ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ ІНТЕНЦІЇ У КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІЙ ЛІНГВІСТИЧНІЙ ПАРАДИГМІ.....	15
<u>Городна Ю.І.</u> МЕТОНІМІЧНІ МОДЕЛІ НОМІНАЦІЇ ПРЕДМЕТІВ МАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ).....	19
<u>Гребенюк Ю.К.</u> ДО ПРОБЛЕМИ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ МОВНОЇ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ КАРТИН СВІТУ	23
<u>Давидович Х.В.</u> ПОНЯТТЯ ЕМОЦІЙНОГО КОНЦЕПТУ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	26
<u>Давидюк О.В.</u> РЕАЛІЇ ЯК ЗАСІБ ПЕРЕДАЧІ НАЦІОНАЛЬНОГО КОЛОРИТУ	30
<u>Добровичинська Л.С.</u> ПРАГМАТИЧНІ ФУНКЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В АМЕРИКАНСЬКИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ	34
<u>Кінашук А.В.</u> ТРАГЕДІЯ «РОМЕО ТА ДЖУЛЬЄТТА» В.ШЕКСПІРА: СПРОБА ГЕНДЕРНОГО АНАЛІЗУ	38
<u>Корзієнко Н.В.</u> ЕТИМОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТОПОНІМІВ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАРІАНТІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	44
<u>Лавренюк О.А.</u> СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ТИПОВИХ АНГЛІЙСЬКИХ НАЗВ МУЗИЧНИХ ГУРТІВ ТА ВИКОНАВЦІВ.....	47
<u>Левик Ю.І.</u> ЕТНОКУЛЬТУРНИЙ ЗМІСТ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ З АНІМАЛІСТИЧНИМ КОМПОНЕНТОМ.....	51
<u>Лялька О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» У РОМАНІ ТОМАСА ГАРРІСА «HANNIBAL RISING»	54
<u>Мулько Т.М.</u> ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ЯК КОМПОНЕНТ ОБРАЗНОЇ СИСТЕМИ РОМАНУ АГАТИ КРІСТІ «THE MURDER OF ROGER ASKROYD»	58
<u>Осіпчук Т.А.</u> ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНЕ ПОЛЕ ДІЄСЛІВ РУХУ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ..61	61
<u>Скрипка В.К.</u> ОСОБЕННОСТИ ПЕРЕВОДА ИМЕН СОБСТВЕННЫХ В АНГЛИЙСКОМ ХУДОЖЕСТВЕННОМ ТЕКСТЕ	64
<u>Собіпан Є.О.</u> АВТОРСЬКІ НОВОТВОРИ ЯК ЗАСІБ ВТІЛЕННЯ МІФОЛОГІЧНОЇ КАРТИНИ СВІТУ ДЖ. Р. Р. ТОЛКІНА	67

<u>Соботюк І.О.</u> ЛІНГВІСТИЧНІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУ 'HOME' У РОМАНІ МАРИНИ ЛЕВИЦЬКОЇ «A SHORT HISTORY OF TRACTORS IN UKRAINIAN».....	71
<u>Соцький О.І.</u> ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА.....	75
<u>Таборовець Я.С.</u> ЛЕКСИЧНІ ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ДЕТЕКТИВНОЇ ПРОЗИ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ДЕНА БРАУНА «ANGELS AND DEMONS»).....	78
<u>Тарарук Д.П.</u> ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЯК ОСВОЄННЯ МОВНОГО ПРОСТОРУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ (на матеріалі роману Д.Д.Селінджера «The Catcher in the Rue» і російськомовного перекладу С. Махова та М. Нємцова).....	81
<u>Угринюк Р.В., Петрина Х.В.</u> ЛЕКСИЧНА СПОЛУЧУВАНІСТЬ ІМЕННИКІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ПОДЯКИ.....	87
<u>Філько Н.І.</u> КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ІНАВГУРАЦІЙНИХ ПРОМОВ ПРЕЗИДЕНТІВ США.....	93
<u>Харечко А.В.</u> КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ НЕГАТИВНИХ ЕМОЦІЙ ЛЮДИНИ ЗАСОБАМИ ПАРЕМІЙ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ.....	98
<u>Шило О.О.</u> ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ЗАСОБИ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУ «CONSCIENCE»..	103
<u>Шкабарова В.В.</u> АНГЛОМОВНИЙ МЕДИЧНИЙ ДИСКУРС ЯК ПРОБЛЕМА ПЕРЕКЛАДУ.....	108
СЕКЦІЯ 2. ІНШОМОВНА МІЖКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНЦІЯ В АСПЕКТІ СУЧАСНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.	111
<u>Авдошина Г.А.</u> ФУНКЦІОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ АНГЛОМОВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ЕМОЦІЙНО-ПОЧУТТЄВОЇ СФЕРИ ЛЮДИНИ.....	111
<u>Бакутіна П.В.</u> ПСЕВДОІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМИ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	114
<u>Басовець І.М.</u> ВІДОБРАЖЕННЯ МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ В ГЛОБАЛЬНІЙ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ.....	117
<u>Горшкова О.П.</u> АНГЛОМОВНА МЕТАФОРІКА ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ.....	120
<u>Карпенко Г.О.</u> РОЗУМІННЯ СЕМАНТИЧНОЇ СТРУКТУРИ ТА МЕТАФОРИ У КОНОТАТИВНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ.....	122
<u>Кликова Е.Д.</u> МЕТАФОРІКА АНГЛОМОВНИХ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТІВ.....	127
<u>Ковальова К.О.</u> ФЕНОМЕН «LIE» ЯК ЗАСІБ ВИКРИВЛЕННЯ РЕАЛЬНОСТІ.....	130
<u>Лазутчик М.П.</u> МОВНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» НА МАТЕРІАЛІ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ФРАНЦУЗЬКОЇ, АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ (ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ).....	133
<u>Михайлюкова Т.В.</u> МОВНА КАРТИНА СВІТУ ЯК ОСНОВНЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ.....	136
<u>Немеришина М.В.</u> КОНЦЕПТ «ДРУЖБА» В ФРАНЦУЗЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ (НА МАТЕРІАЛІ ПАРЕМІЙ).....	140

<u>Павлюк Б.А.</u> ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ІНВЕКТИВ У РОЗМОВНОМУ ДИСКУРСІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ.....	144
<u>Пляшко О.В.</u> ЕВФЕМІЗМИ ЯК ЗАСІБ МАНІПУЛЮВАННЯ В МОВІ РЕКЛАМИ	147
<u>Рарок Ю.Р.</u> МОВНІ ОСОБЛИВОСТІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ У ФРАНКОМОВНИХ КРАЇНАХ: КАНАДІ, БЕЛЬГІЇ, ШВЕЙЦАРІЇ (НА ОСНОВІ ФОНЕТИЧНОЇ, ЛЕКСИЧНО ТА ГРАМАТИЧНОЇ СИСТЕМ МОВИ).....	151
<u>Сабанюк О.П.</u> КОНЦЕПТ ЯК КЛЮЧОВЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «КОНЦЕПТ»	155
<u>Садієва Г.А.</u> ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСФОРМАЦІЙ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ТЕКСТІВ ДІЛОВОГО СТИЛЮ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКОЮ.....	160
<u>Слобожан Д.О.</u> СЕМАНИКА І СТРУКТУРА АНГЛОМОВНИХ ЖУРНАЛІСТСЬКИХ ТЕРМІНІВ	163
<u>Степанюк Ю.О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ ЕЛІПТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ В УКРАЇНОМОВНОМУ ПЕРЕКЛАДІ РОМАНУ ДЖ. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І НАПІВКРОВНИЙ ПРИНЦ»	166
<u>Хлисту́н А.А.</u> АБРЕВІАТУРИ І СКОРОЧЕННЯ В АНГЛОМОВНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	172
СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА.....	175
<u>Бокач М.В.</u> КАТЕГОРІЇ ПРОСТОРУ ТА ЧАСУ В ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОМУ ДИСКУРСІ .	175
<u>Головачик Т.О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ПОЕТИКИ ГОТИЧНОГО У ЛІТЕРАТУРІ	177
<u>Івашкевич Е.Е.</u> THE AMPLIFICATION OF COLLOQUIAL AND EVERYDAY VOCABULARY IN THE TRANSLATION OF THE NOVEL «THE CATHER IN THE RYE» BY JEROME DAVID SALINGER	181
<u>Кир'янчук Т.Б.</u> ПОЕТИКА ХУДОЖНЬОГО ХРОНОТОПУ В РОМАНІ ДЖЕЙМСА ДЖОЙСА «УЛІС».....	185
<u>Козачук В.М.</u> ЕПІГРАФ ЯК СИЛЬНА ПОЗИЦІЯ (НА ПРИКЛАДІ ОПОВІДАНЬ Е.А.ПО)..	188
<u>Матчук А.Л., Вокальчук О.Є.</u> ФІЛОСОФІЯ Й ЕСТЕТИКА ПОСТМОДЕРНУ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ КУРТА ВОННЕГУТА Й БЕРНАРА ВЕРБЕРА)	194
<u>Наумчук А.І.</u> ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРНО-ОБРАЗНОЇ ПОБУДОВИ ІСТОРИЧНИХ РОМАНІВ МАРІО ВАРГАСА ЛЬОСИ.....	198
<u>Пономаренко І.</u> ОСОБЛИВОСТІ ПЕРСОНАЖНОГО СВІТУ РОМАНІВ Е.М. РЕМАРКА...	196
<u>Теребінська Т.В.</u> ХУДОЖНІЙ СВІТ РОМАНУ АЙРІС МЕРДОК «ПІД СІТКОЮ»	204
<u>Трубенюк Я.А., Шахновська І.І.</u> ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ЗАСОБІВ ЕКСПРЕСІВНОСТІ В ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	209
<u>Шибко А.А., Галич О.А.</u> СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ОБРАЗ АНГЛІЇ У ТВОРАХ ЧАРЛЬЗА СНОУ («НАСТАВНИКИ», «КОРИДОРИ ВЛАДИ»).....	212
СЕКЦІЯ 4. НОВІТНІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ.....	214

<u>Войчук І.С.</u> РОЗВИТОК ІНШОМОВНИХ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ УЧНІВ У ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ	214
<u>Зелінська А.В.</u> ЧИТАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	216
<u>Козій В.В.</u> ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНІХ УРОКІВ У НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	220
<u>Коханевич М.І.</u> МЕТОД ПОВНОЇ ФІЗИЧНОЇ РЕАКЦІЇ ЯК НОВИЙ ДІЯЛЬНІСНИЙ ПІДХІД У НАВЧАННІ ЛЕКСИКИ	223
<u>Маньковська О.Я.</u> ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ АУДИТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В УЧНІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	225
<u>Осипчук І.Л.</u> ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ЗА МЕТОДОМ ПРОЕКТІВ НА СТАРШОМУ СТУПЕНІ НАВЧАННЯ.....	229
<u>Старіцина А.О.</u> КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ ТА ДЖЕРЕЛА АВТЕНТИЧНИХ І НАВЧАЛЬНИХ ПІСЕНЬ	235
<u>Степанець Н.В.</u> РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	237
<u>Чертенко В.А.</u> ВИКОРИСТАННЯ ВІРШОВАНИХ ТВОРІВ ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	240
<u>Шевчук О.В.</u> ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ТВОРЧОГО ПИСЬМА ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА СЕРЕДНЬОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ.....	243

Наукове видання

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали IV Всеукраїнської
заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми
сучасної іноземної філології»

Відповідальний за підготовку збірника до видання **Воробйова І.А.**

Комп'ютерна верстка **Воробйова І.А.**